

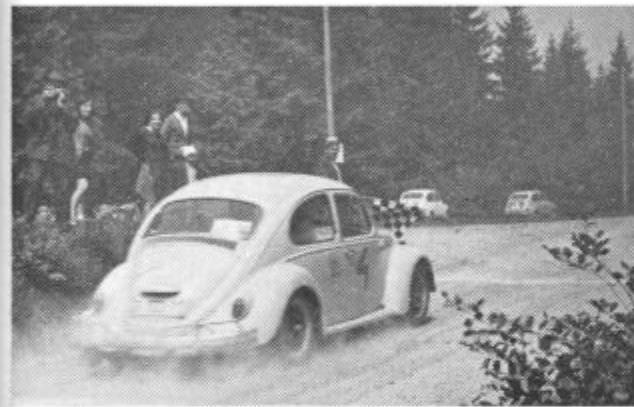
ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

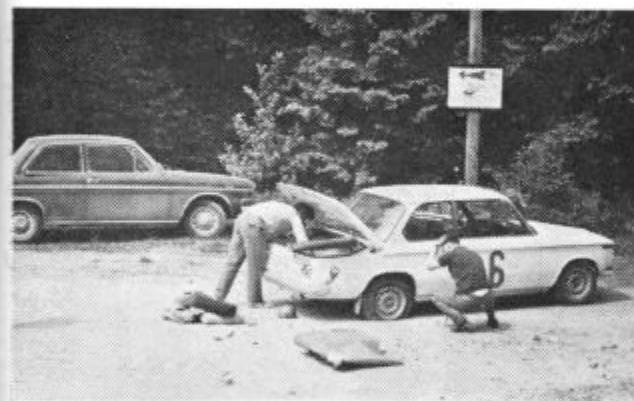
19. junij 1970 — Leto VI. št. 13 (119) — Cena 0.30 din. Poštnina plačana v gotovini

PUŠNIK NAJHITREJŠI, FERLEŽ PRVI V SVOJI KATEGORIJI

AMD »Saleška dolina« je priredilo avto rally Gorenje, ki je veljal tudi za prvenstvo Slovenije.

Na cilju gorske hitrostne dirke na Slemenu

Brez okvar ni šlo

V Zavodenjskih klancih je s ceste zaneslo AMI-8 v katerem sta dirkala brata Dudič iz Kopra. Brez poškodb sta zgrmela 20 metrov globoko med drevesa

V Velenju je startalo 71 tekmovalcev, ki so bili razvrščeni v štiri kategorije. Pred odhodom na 430 km dolgo pot so morali vsi tekmovalci opraviti zahtevno spretnostno vožnjo na dvořišču osnovne šole Gustava Šilicha. Proga je potekala od Velenja čez Trojane mimo kontrol v Kamniku, Soštanju, Mariboru, Rogaški Slavtini, Krškem in Šentilju s ciljem v Velenju. Najzanimivejše pa so bile hitrostne dirke od Zavodenj do Šentvida (8 km) in od Šentilja do Velenja (3 km). Na cilj je pripeljalo 54 tekmovalcev. Najhitrejši med vsemi je bil Mariborčan Aleš Pušnik z avtomobilom Renault Gordini, ki je prejel nagrado »Gorenja« — hladilnik. Odlično je vozil tudi Velenčan Karel Ferlež in zmagal v kategoriji do 750 ccm z avtomobilom AMI 8. Zelo dobro pa so vozili tudi ostali trije Velenčani — Lado Detela, Franc Kotnik, oba z Zastavo 750, in Ivo Verzelak z avtomobilom Zastava 1300.

REZULTATI:

Kategorija do 750 ccm

1. Karel Ferlež, AMI 8, 4124 točk;
2. Miloš Capuder, Ljubljana, Zastava 750, 4546 točk;
3. Marcelo Babič, Koper, Diana, 4573 točk.

Kategorija do 1000 ccm

1. Franc Milavec, Litija, Austin, 3841 točk;
2. Drago Badovinac, Novo mesto, Fiat 850, 4028 točk;
3. Ivan Svetič, Litija, Morris, 4086 točk.

Kategorija do 1300 ccm

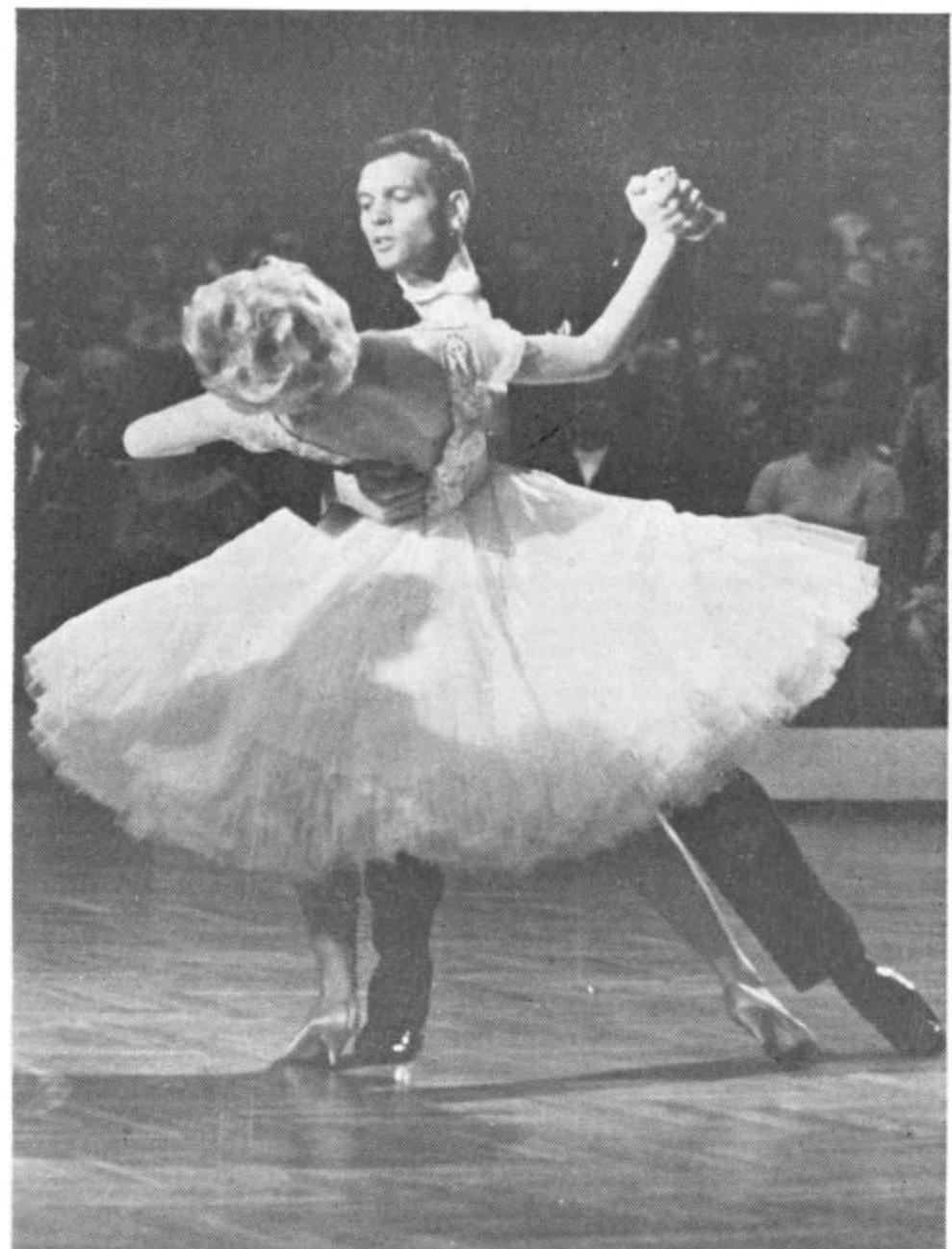
1. Aleš Pušnik, Maribor, Gordini, 3744 točk;
2. Matjaž Bajc, Ljubljana, Triumph, 3899 točk;
3. Andrej Vidic, Ljubljana, Saab, 3971 točk.

Kategorija nad 1300 ccm

1. Lado Mučnjak, Zagreb, BMW, 3957 točk;
2. Janez Hojan, Ljubljana, BMW, 4134 točk;
3. Jože Uršič, Nova Gorica, Alfa Romeo, 4166 točk.

Ekipna razvrstitev

1. AMD Ljubljana — Moste (Janez Miklavec, Andrej Vidic) 7812 točk;
2. AMD Orehova vas (Maribor) (Aleš Pušnik, Janez Sadovsky) 7983 točk;
3. AMD Litija (Ivan Svetič, Dušan Sernek) 8213 točk;
4. AMD Velenje (Karel Ferlež, Ivo Verzelak) 8515 točk.

Številni gledalci iz Jugoslavije, ki ljubijo športni ples, bodo z veseljem spremljali ples, ki jih boste prikazali na prireditvi.

Sportni ples je osvojil tudi srca nas domačinov, organizatorjev letosnjega turnirja.

Prvič se vam bodo predstavili tudi najmlajši plesalci iz Velenja, ki bodo skladno in ubrano z ritmičnim čutom predstavili skupinski ples. Sportni plesni klub in turistično društvo Velenje s tem turnirjem, ki je že VI., po vrsti, preizkušata svoje znanje in sposobnosti, da bi lahko v bližnji prihodnosti sprejeli Velenčani kandidaturo za EVROPSKO PRVENSTVO V LATINSKOAMERIŠKIH ALI STANDARDNIH PLESIH. Zelimo vam dragi gostje športni fer turnir, dober start že kar na začetku, z najboljšimi željami in upanjem, da boste ohranili v najlepšem spomini športni ples Slovenije in Jugoslavije in gostitelja letosnjega turnirja — mesto Velenje.

Predsednik organizacijskega komiteja Evropa pleše 70 Velenje Gustl Tanšek

PLAČE NA HRANILNE KNJIŽICE

V rudarskem šolskem centru že od lanskega leta nakazujejo učencem nagrade na hranilne knjižice.

Zdaj pa so se odločili, da

bodo od 15. julija dalje nakazovali osebne dohodke zaposlenim na hranilne knjižice pri Kreditni banki Celje, podružnici Velenje.

Na to so se v tej delovni organizaciji že dalj časa pripravljali. Menijo, da bodo z nakazovanjem osebnega dohodka na hranilne knjižice med ostalim imeli korist tudi delavci, ki se bodo vedno bolj navajali varčevati in gospodarno uporabljati svoj zaslužek.

V nedeljo
21. junija
ob 14.30
ob Velenjskem jezeru

V VELENJU TOMBOLA

15 TOMBOL • 450 DRUGIH DOBITKOV • SREČNE DOBITNIKE ČAKATA 2 AVTOMOBILA, KUHINJA »STIX«, PRALNI STROJ »GORENJE«, MINI MOPED »ROG« ...

Kultura je trdna vez prijateljstva

Mladinski pevski zbor osnovne šole Miha Pintar-Toledo je bil na Slovaškem izredno toplo sprejet

Mladi pevci osnovne šole Miha Pintar-Toledo iz Velenja so s svojim požrtvovanim in napornim delom pod vodstvom prizadetne učiteljice Rože Veber v nekaj letih dosegli uspehe, ki

Velenčanom je zapel dobrodošlico mladinski pevski zbor devetletne osnovne šole Ružemberok – Ribarpole pod vodstvom dirigenta Jana Pavčika

Gostitelji in naši otroci na izletu na Malinem brdu nad Ružemberokom

GOSTOVALI SMO V RUŽOMBEROKU. Mladinski pevski zbor osnovne šole Miha Pintar-Toledo – Velenje je dobil vabilo: »Pridite v Ružemberok in zapoje z nami!«

V roke sem vzela zemljevid in pogledala, kje leži kraj, kamor so nas prijazno povabili.

Ružemberok je kraj na Slovaškem, obdan z Visokimi in Nizkimi Tatrami. V njem živi in dela 30 000 prebivalcev.

Odpeljali smo se z dvema avtobusoma 17. maja ob 6. uri zutraj. Pri Bratislavskem mostu sta nas pričakala pevovedja in ravnatelj temkajšnje šole. Povedala sta nam, da nas pevci in njihove družine že nestreno pričakujejo. Prenočili smo v Bratislavu v hoteli ob Donavi. Naslednji dan pa smo nadaljevali pot v Ružemberok. Vsakdo izmed nas je razmišljal: »Kdo me bo sprejel? Kako se bova pogovarjal?«

Pozno popoldne smo dosegli do Šole v Ružemberoku. Sprejeli so nas pevci, njihovi učitelji in starši prisrčno s šopki in darilci ter s pesmijo. Stiskalo nas je pri srcu in solze so silile v oči. Sprejeli so nas ljudje, ki ljubijo pesem in – kjer se pesem glasi, ni hudočnih ljudi. – To sem že večkrat slišala. V tednu dni so se stekala prijateljstva, ki ostanejo trdina. Večjebo nas lepi spomini na te dobre mlade ljudi, na njihove starše in učitelje, ki so nam odprli svoje domove, nas topo sprejeli, kot bi bili njihovi in nam pokazali mnogo svojih lepot. Bili smo na Malinskem brdu, na Visokih Tatrach in v kraški podzemski jami. Skupno smo prepevali in pesem nas je zdruzevala. Bilo nam je lepo. Kadarka pa je človeku dobro, čas hitro mine. Tako so tudi dnevi našega gostovanja hitro minevali. Morali smo se posloviti od naših prijateljev z željo, da pridejo tudi oni k nam.

Cakamo jih in se veselimo ponovnega snidenja z njimi. Tudi mi jim želimo pokazati našo domovino, ki ima mnogo kotočkov polnih lepote. Skupno z njimi bi radi še enkrat zapeli.

Janja Britovšek, 8. razred

ških pevskih zborov, so na tak kvalitetni višini, da sođijo v sam vrh mlađinskega petja v Sloveniji. Lani je zbor sodeloval na deželnem mlađinskem festivalu v Gradcu, letos pa so ponosli lepo slovensko pesem na Slovaško.

Težka je bila odločitev, ali se tako zasluzen zbor odzove vabilu devetletne osnovne šole v Ružemberoku, da bi tam gostoval in z njihovim pevskim zborom priredil nekaj koncertov. Taka gostovanja terjajo dokaj dobre materialne pogoje. Reči moram, da so pri zagotavljanju možnosti tega gostovanja pokazali razumevanje v tovarni gospodinjske opreme »Gorenje« Velenje, Rudniku lignita Velenje, temeljna izobraževalna skupnost, sklad za društveno dejavnost pri občinski konferenci SZDL in občinska zveza kulturno prosvetnih organizacij Velenje in tako nagradili uspehe zboru. Ob tem se naj v imenu mladih pevcev in v imenu organizatorjev toplo zahvalim za pomoč in razumevanje vsem, ki so gostovanje omogočili. Prepričan sem, da je to bogata vzpodbuda za nadaljnje uspešno delo in da bo zbor še naprej s svojim lepim petjem vedril naše razpoloženje.

Velika in težka pričakovanja po nečem novem, po neznamem, so se mladim pevcom in spremjevalcem uresničila 17. maja, ko smo premagali nestepnost in se z dvema avtobusoma odpeljali na pot. Deževne vreme ni zmotilo vselega razpoloženja, kajti negotovost je bila zagotovo mimo. Dež je zmotil le toliko, da pevci niso mogli bolnemu tovarišu ravnatelju zapeti v slovo. Med mladimi potniki je bilo veselje, vse je bilo živahnogakor to zmore le mladostna prešernost. Stranski opazovalec bi celo trdil, da smo pozabili na tesnobne misli nekaterih fantov in deklet, ki jih je še spremjalo slovo od staršev – morebiti roso oko matere, ko smo v majskem jutri potovali po Mislinjski dolini in po dolini Drave proti Mariboru.

Na majhnem prehodu v Avstrijo je bilo potrebno opraviti le formalnosti in tudi ta skrb je bila za nami. Pred nami je bilo veliko pričakovanje – Dunaj. Kratek postanek na Semmeringu je mladim pevcom dal novega poguma, kajti tu so si lahko tudi za dinarje kupili malenkostne spominke. Tudi za postanek na Dunaju je bilo malo časa. Odpeljali smo se do Pratra, kjer smo si z »rieselada« po skromnih sposobnostih ogledali mesto. Koliko vabiljivih naprav za najrazličnejše vožnje in oglede je skorajda onemogočalo red in nadaljevanje poti. Vsem nam je bilo hudo, ker je moralno z nami ostati toliko nepotешenih želja, ki se porajajo kot slia po novih spoznanjih in novih doživetjijih.

Morebiti je pogosto čas tisti, ki omogoča organizatorjem prostost in jih utesnjuje kadar je to potrebno. To je bil tudi razlog, da smo morali naprej, naprej proti meji CSSR. Kako blago, milo, morebiti celo otočno je zvenela pesem »Zasadil som tri stromček«. S to čudovito pesmijo so pevci veličali češke mejne uslužbence, da prihajamo k njim kot prijatelji, da prihajamo v kulturni misiji, ki je edini namen prijateljsko povezovati narode, ki ji je namen širiti kulturno bogastvo in bogatiti človekovega duha.

Ze pred prihodom na mejo smo stutili, da se nekje prav bližu skrivnostno odkriva slovensko mesto Bratislava. Utrip mladih srce je bil še močnejši in skoraj 140 rok je iz obeh avtobusov poždravljalo novo deželo, deželo prijateljev. Ob takem razpoloženju mora človek spoznati, da je volja mla-

dega rodu močna, da čutijo, kar je pošteno in da so pri svoji izpovedi odkriti. Zdi se mi, da ni bilo meščana Bratislav, ki se našim pozdravom ne bi odzval. Pri množici smo opažali topel in prijateljski nasmej, nasmej veselja in ponosa.

Ravnatelj Šole Vojtech Stolični in zborovodja Jan Pavlik sta nas prišla sprejet iz 230 km oddaljenega Ružemberoka. Med vožnjo po mestu smo spoznali, da je Bratislava po obsegu zelo velika, da se gradijo nove mestne četrti in da je sploh po gradnjah zelo dinamična. Prenočili smo v Zlatnih peskih. Tu smo se prvič srečali s Slovaki. Obdajal nas je občutek, da smo jim že tu z našim obiskom naložili preveč skrb. Naslednji dan smo potovali po lepi Slovaški, ki po svoji slikovitosti daje občutek, da smo doma. Ob postanku v nekem kraju (ime ne spomnjam), da bi potesnil svojo žejo, smo spoznali navdušenje, spoznali toplino množic, ki nas je srečna sprejela čim smo povedali, da smo Jugoslovani. Naj že tu povem, da je za njih Jugoslovani pojem sreče, pojem poštenosti, prijateljstva in bratstva.

V Ružemberku smo prispevali okrog pete ure popoldne.

Sprejelo nas je industrijsko predmestje z veliko tekstilno tovarno. V njeni bližini je skorajda nova šola. Okolica tako prijetna, mirna kakor da je tu človek našel kotiček mire. Na ne velikem dvorišču nas je v špalirju sprejala množica odraslih ljudi in verjetno vsi učenci, ki so nas pozdravljali s četvjem in čakali na prijateljski stik rok. Naš občutek je bil kakor da smo doma, da smo se vrnili z dolgega potovanja in da nas je družina komaj čakala. Sprejeli so nas z rožami, s pesmijo; sprejeli so nas z toplino, ki se je ne da opisati, da se jo le čuti.

Starši so prišli s članji njihovega zboru, z odilčnjaki njihove šole, ki so sprejeli naše pevce, so bili vse dni poštujevali svoje goste do zanimivosti mesta, da so jih popeljali v mesto, nekatere pa celo na vikende ali celo na ogled lepih znamenitosti v daljši okolici. Pri ogledu mesta so se mladi Velenčani radi ustavljali pred izložbami. Morebiti so v tem mladi slovaški gojitelji spoznali želje posameznikov in nakupovali praktična daria kot spomin na prijatelje. Reči moram, da so v večini primerih poklanjali daria, ki

Naj se ponovno vrнем k temu prijateljskemu in nepočabnemu doživetju našega zboru. Učenci gostujejo šole v Ružemberku, ki so sprejeli naše pevce, so bili vse dni poštujevali svoje goste do zanimivosti mesta, da so jih popeljali v mesto, nekatere pa celo na vikende ali celo na ogled lepih znamenitosti v daljši okolici. Pri ogledu mesta so se mladi Velenčani radi ustavljali pred izložbami. Morebiti so v tem mladi slovaški gojitelji spoznali želje posameznikov in nakupovali praktična daria kot spomin na prijatelje. Reči moram, da so v večini primerih poklanjali daria, ki

so za njihove družinske pravne pomenili dokaj visok izdatek. Ob prostem času so se zbirali pri posameznih družinah. Cetudi bi morali ob večerih pravočasno k počitku, so jih starši vabili, da zapojejo, vabili so jih k veselju razpoloženju in jih gostili pozno v noč.

Enake topoline, skrbijo do vsele malenosti, ki vodi do spoznavanja in prijateljstva smo dolžni deležni odboru prijateljev mlađine. Se posebej pa je potrebno omeniti gostoljubje kolektiva tekstilnega kombinata Bavinarske zavodi, ki je pokrovitelj Šole. Povod smo čutili, da smo bili tudi njihovi gostje, da so za naše potrebe v tem mestu povem, da imamo kolektivno tovarno svoje otroške žad svojih otroških vrtec za celodnevno bivanje; oboje v celoti financirajo sami, da so za učence zgradili pravo konforntno letovišče in da šoli tudi sicer izredno mnogo pomagajo.

En temen smo bili gostje učiteljskega zboru, učencev, staršev, delovnega kolektiva tekstilnega kombinata; bili smo gostje celega mesta Ružemberka. En temen življenja z njimi nam je pomenil en temen družinskega praznika. To so naši občutki, to je toplina, ki smo jo čutili, to je tisto, radi česar se srečujemo prijatelji, zaradi česar navezujemo kulturne stike. Otdot je kulturna vez prijateljstva. Vse naše doživetje je bilo bogato, zato pa je bilo slovo tolko bolj boleče.

Ceprav smo se za odhod zbrali ob pol peti uri zjutraj, so z našimi pevci prišli vse starši in učenci gostitelji, prišli so predstavniki šole, tovarne in odbora prijateljev mlađine. Slovo je bilo težko, zato si nismo upali pogledati v oči, kajti solze so jih polnile in bese so na pol izgovorjene ostajale v griu.

Bodrilo nas je upanje, da se bomo vendarle srečali v Velenju, da bomo poskušali vrniti gostoljubje in jih privakujemo kot prijatelje.

Stanje žula

Občinske konference SZDL občin Celje, Dragovgrad, Krško, Laško, Lenart, Maribor, Mozirje, Ormož, Ptuj, Ravne na Koroškem, Slovenska Bistrica, Slovenj Gradec, Sentjur, Šmarje pri Jelšah, Velenje in Zalec, ki so organizatorice »Karavane bratstva in enotnosti 1970«

VABIJO

nekdanje slovenske izseljence v Srbiji v letih 1941/45, da se priglasijo, vsak svoji občinski konference SZDL, če se bodo udeležili Karavane bratstva in enotnosti

Nekdanji izseljeni naj se pismeno priglasijo nepreklicno do 20. junija 1970 (priimek in ime, naslov).

Pogoji priglasitve so:

- da je priglasitelj bil izseljene v Srbiji;
- da ob priglasitvi vplača 40 din k prevoznim stroškom (ta znesek bo udeležencu na vlagu lahko vnovčil za hrano in okrepčila);
- da ne zahteva povračilo prispevka, če se iz kakšnihkoli naknadnih razlogov ne bi mogel udeležiti karavane.

Karavana bo krenila na pot s posebnim vlagom (s postankom na sedežih občin od Maribora do Krškega) dne 12. oktobra 1970 v popoldanskih urah, vrnila se po predvidoma 16. oktobra 1970 popoldne. Posamezne skupine bodo obiskale kraje: Kraljevo, Užičko Požego, Trstenik, Cuprije, Arilje, Arandželovac, Titovo Užice, Vrniščko Banje, Gornji Milanovac in Kasjarič. Podrobnejši program bo udeležencem pravočasno pisme sporočen.

Za podrobnejša navodila naj se izseljeni obrnejo na občinske konference SZDL.

Predsednik občinske konference SZDL, Milan Šterban, je danes popoldan sklical drugo sejo. Iz dnevnega reda je razvidno, da bodo na seji občinske konference SZDL obravnavani izhodišča za kratkoročni program razvoja občine Velenje do leta 1975, program dela občinske konference SZDL in njenih organov ter izvolili člane na odbore in komisije pri občinski skupščini SZDL.

Poleg članov občinske konference SZDL so na sejo vabljeni še predstavniki in sekretarji krajevnih odborov SZDL, poslanci in našega območja in družbeno politični delavci občine Velenje.

TROFENIK — ŠULEK NAJBOLJSA

Na republiškem plesnem tekmovanju v Rogatci Slatini sta par velenjskega plesnega kluba Verena Trofenik — Drago Šulek osvojila naslov republiškega prvakova za leto 1970. Tako sta ponovno dokazala, da sta najboljša plesna dvojica pri nas.

Na elitni plesni prireditvi Evropa pleše v Velenju, 26., 27. in 28. junija, bosta zastopala barve Jugoslavije.

PARTIZANSKA MISLINJSKA DOLINA JE SLAVILA

Napis s praznovanja občinskega praznika v Slovenj Gradcu

Prvi teden junija je slavila partizanska Mislinjska dolina. Praznovanje občinskega praznika, ki ga slavijo v tej koroški občini spomin na uspeh borcev židanške brigade, so združili s proslavo 25-letnice osvoboditve. Sklepne dovesnosti pa so bile v nedeljo, 7. junija.

Najprej se je sešla na glavnostno sejo slovenjegraška občinska skupščina. Seje so se udeležili številni gostje, zvezni in republiški poslanci, predstavniki JLA, posrednjih občin in delovnih kolektivov, prvoborci in drugi. Razvoj Mislinjske doline v zadnjih 25 letih je prisal predsednik Ivo Cerče, ki je nakazal hkrati tudi osnovne naloge v zvezi z razvojem v prihodnji. Med drugim je dejal:

Naša osnova je bila pred pet-

indvajsetimi leti dokaj skromna. Sole so bile požgane, domačije porušene, mesto opustošeno, žrtev je bilo kar 324, med njimi največ komunistov. Ceprav so bile žrteve velike, so se občani zavedali, da je vendarje dosežen dolgoletni cilj — svoboda, istočasno pa tudi, da je napočil čas, da počažejo ljudje, kaj zmorejo ustvariti sami.

Obnovljene in na novo zgrajene hiše, rekonstruirane tovarne obnovljene in nove šole, nova bolnišnica, urejen kmetijski obrat, ceste in drugi komunalni objekti zgovorno pričajo, da se je pred petindvajsetimi leti začelo za Mislinjsko dolino novo živiljenje. V občini Slovenj Gradec je tako dosežen v zadnjih 25 letih nesluten razrah. Iz popolnoma kmetijske občine se je Slovenj Gradec razvil v srednje razvito industrijsko kmetijsko občino. Danes se le še okrog 26 % prebivalstva bavi s kmetijstvom, drugi pa so zaposleni v industriji, gozdarstvu in drugih terciarnih dejavnostih.

Družbeni sektor gospodarstva je ustvaril v preteklem

letu že nad 90 milijonov din družbenega proizvoda, nad 80 milijonov din narodnega dohodka in nad 25 milijonov din sredstev za reproducijo. Zaposlenih je v občini Slovenj Gradec že nad 4.200 oseb. Za doseglo sedanje proizvodne sposobnosti so bili kupljeni novi stroji, urejeni ali na novo zgrajeni prostori. Zgrajeni so novi industrijski obrati v Pamečah, v tovarni FECRO, v tovarni meril, v tovarni usnja v Slovenj Gradcu in Mislinji, s tem pa so bili izboljšani delovni pogoji, kar je prispevalo k večji storilnosti in boljšemu pocutju na delovnem mestu.

Da bi bilo bogastvo gozdov na Pohorju in tam pod Uršljigo goro čim bolj racionalno izkoriscono, je zraven prizadevnostih vseh v gozdarstvu zaposlenih bistveno pripomogla modernizacija gozdarske dejavnosti. Danes je pretežna večina gozdarskih del že mehaničirana, zgrajenih je bilo nad 150 km cest, z lesom, ki ga letno posekajo nad 85.000 m³, pa zalaže gozdro gospodarstvo domačo industrijo.

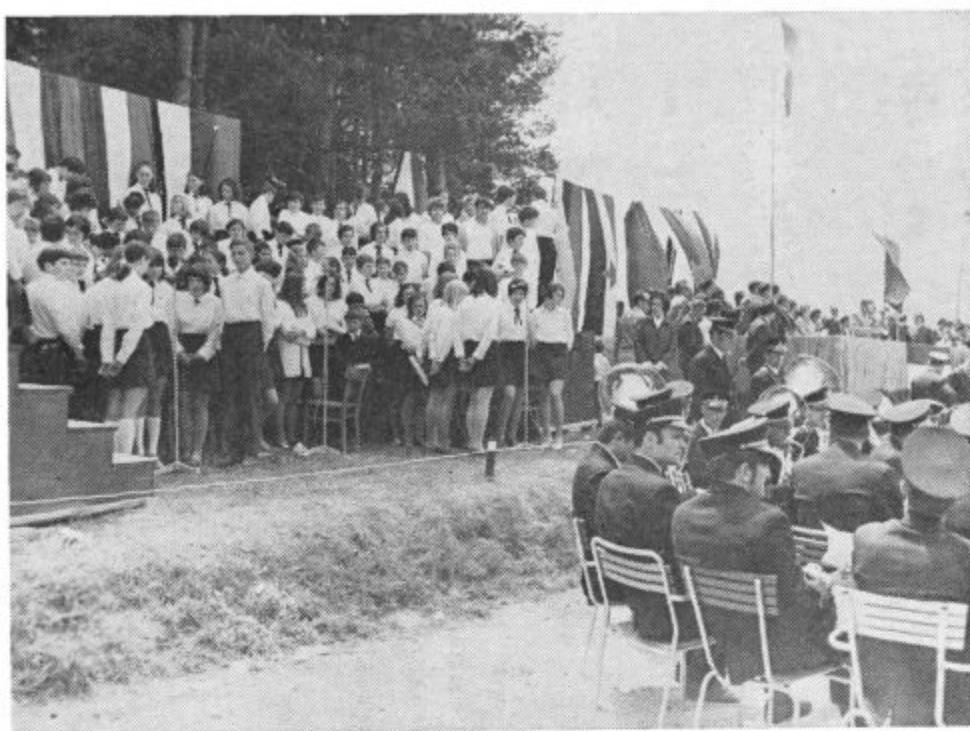
Kmetijstvo, ki je prva leta začajalo, kaže zadnje čase hitrejši napredok, zlasti je viden napredok v mehanizaciji kmetijstva. Zdaj je v Mislinjski dolini že nad 330 motornih kosičin in 86 traktorjev ter precej drobne kmetijske mehanizacije. Tako modernizirano kmetijstvo, ob pospešeni živinorejski proizvodnji, obeča večjo produktivnost in višjo živiljenjsko raven kmeta, kar bo zlasti kmečki mladini dokaz da ima tudi v tej panogi ugodno perspektivo.

Iz leta v leto raste promet v trgovini, ki danes razpolaga z 68 novozgrajenimi in moderniziranimi prodajalnami z nad 3.500 m² prodajne površine. Tudi za sodobnejšo gostinstvo so bili storjeni mnogi ukrepi. Obnovljene so bile pianinske postojanke. V zadnjem času pa je posvečena večja pozornost turizmu.

Izreden vzpon je dosegla motorizacija in mehanizacija gospodinjstev. V Mislinjski dolini skoraj ni hiše, kjer ne bi bilo električnega toka, prav tako pa tudi ne hiše, kjer ne bi bilo radijskega sprejemnika. Veliko je tudi število televizijskih sprejemnikov, motornih vozil pa je v občini Slovenj Gradec že nad 2.500, od tega nad 800 osebnih avtomobilov. Vse to zahteva tudi razvoj obrtnih dejavnosti. V občini je 110 zasebnih obrtnih delavnin in 6 delavnin družbenega sektorja. Storitvena obrt nekoliko zaostaja za potrebanimi, zato bo treba tej panogi nameniti v prihodnji večjo pozornost.

Tudi v družbenih službah je bil dosegel napredok. Zdravstvo je v povoju obdobju širilo svojo dejavnost ter jo močno izpopolnilo. Zdravstveno zaščito uživa pravzaprav vsak občan. V krajevnih ambulantah, ki so v Slovenj Gradcu in Mislinji, so organizirane zraven splošnega zdravstvenega varstva se razne socialistične službe. Bolnišnica v Slovenj Gradcu je z dograditvijo kirurškega in ginekološkega porodniškega oddelka povečala kapacitete za 250 postelj, v adaptaciji pa je zdaj interni oddelek. Dograjen je nov paviljon za otroški oddelek, kupljena sodobna oprema. Bolnikom nudijo zdaj najsoobnejšo zdravniško nego. Zato, predvsem pa tudi zaradi odnosa do bolnikov, uživa slovenjegraška bolnišnica velik sloves. Izpopolnjena je bila zobozdravstvena služba in počevane njeni kapacitete. Uvedeno je bilo zdravstveno zaviranje kmetov.

Ob koncu vojne so bile, razen v mestu Slovenj Gradec, požgane vse šole. Po osvoboditvi so občani s prostovoljnimi delom poskrbeli za obnovbo šol. Zaradi naraščajočih potreb so bile zgrajene nove šole v Mislinji, Mislinjskem Jarku, Šmiljavcu, Pamečah in Slovenj Gradcu. Šolan manjka res še marsikaj, vendar z ozirom na razpoložljivja občinska sredstva vsega se ni bilo mogoče storiti. Za širšo izobrazbo ka-

Dramska skupina osnovne šole Slovenj Gradec je skupaj z godbo tovarne meril izvedla recital.

drov je bila ustanovljena Ekonomska srednja šola, ki je vzgojila že lepo število absolventov.

Po svojih uspehih v umetnosti in kulturi je postal občina Slovenj gradec znana širom domovine, pa tudi preko njenih meja. Dograjena in razširjena je bila umetnostna galerija, ki je organizirala vrsto razstav, najbolj znana pa je bila mednarodna razstava »Mir, humanost in prijateljstvo med narodi«. Da bi ohranili dokumente o delavskem gibanju in sodelovanju v NOV, je bil ustanovljen Muzej ljudske revolucije. Dokumenti, ki jih je zbral, predstavljajo neprecenljivo vrednost. Tudi druge ustanove, kot ljudska knjižnica, glasbena šola, Sokolski muzej, pa tudi izredno močno razvita amaterska dejavnost na vseh področjih društvene dejavnosti, so dale svoj prispevek, da se je občina Slovenj Gradec iz zaostalega gospodarskega področja v zadnjih 25 letih razvila v gospodarsko in kulturno razvito skupnost.

Prav zdaj, ko načrtujemo programe našega gospodarskega in družbenega razvoja, pa si zastavljamo osnovni cilj — doseči, kar zadeva gospodarsko aktivnost, slovensko poslovanje. Razvoj gospodarstva bo moral temeljiti na lastnih silah in sposobnostih, pogojen pa bo moral biti s poslovno-tehničnim sodelovanjem širše regionalne skupnosti. Takšna smeritev je osnovni element v srednjoročnem razvojnem programu občine. Prihodnje 5-letno razdoblje pa mora pomeniti novo, važno etapo v gospodarskem in družbenem razvoju občine Slovenj Gradec ...

OBČINSKA NAGRADA — TOVARNI USNJA SLOVENJ GRADEC

V nadaljevanju seje je Ivan Lekše seznanil odbornike in goste z odločitvijo občinske skupščine, da podeli letošnjo občinsko nagrado delovnemu kolektivu Tovarne usnja Slovenj Gradec. Odločitev je bila sprejeta z željo, da se na ta način spodbudi prizadevanja tudi v drugih delovnih kolektivih za boljše gospodarjenje. Slovenjegraška tovara usnja obstaja že 120 let, vendar je dosegla pomemben razvoj in vzpon v zadnjih letih. 1945. leta so zaposlovali 40 delavcev, zdaj jih okrog 450, dosegli pa so proizvodnjo 50 milijonov novih din. Težav v dosedanjem razvoju ni bilo malo in le s prizadevanji vseh so jih uspeli prebroditi. Danes je v tovarni usnja Slovenj Gradec se je zahvalil za občinsko nagrado direktor Oto Sekavčnik. Med drugim je poudaril, da se kolektiv tovarne usnja dobro zaveda, da priznanje ne pomeni le spodbude za nadaljnje delo, pač pa pomeni hkrati nemajhno obvezo in zadolžitev za še uspešnejše izpolnjevanje nalog za nadaljnjo gospodarsko rast podjetja, kot za še uspešnejši družbeni in gospodarski razvoj Mislinjske doline.

»Prepričano smo,« je med drugim naglasil Oto Sekavčnik, »da bomo to z vsestranskim angažiranjem lastnih sredstev in možnosti, kakor v najširšem poslovno tehničnem povezovanju in sodelovanju z vsemi poslovнимi partnerji tudi dosegli. Ob podelitev tega visokega družbenega priznanja pa se hkrati tudi dobro zavzemamo, da dosegeni gospodarski rezultati v minulem obdobju

družbeni standard. Kupili so 32 novih stanovanj, 105 članom delovne skupnosti pa so dodelili posilja za gradnjo stanovanjskih hiš.«

Tovarna ima tudi že izdelan program razvoja v prihodnje. V želji, da se Mislinjska dolina kar najbolj gospodarsko razvije, je sprejeta odločitev, da skupaj z velenjsko Tovarno gospodarske opreme Gorenje in ljubljanskim podjetjem Koteks — Tobus zgradijo v Slovenj Gradcu veliko in sodobno tovarno plastičnih izdelkov. Računajo, da bo tovarna zaposlovala 1975. leta že nad 600 delavcev, vrednost proizvodnje pa bo presegla 90 milijonov novih din.

Posebna občinska priznanja pa je slovenjegraška občinska skupščina podelila letos gasilskemu društvu Stari trg, partizanskemu taborniškemu odredu Severni kurir in občinski strelski zvezi.

Predsednik sveta za izobraževanje in kulturo, inž. Marjan Sadar, pa je obrazložil sklep o podelitev Vučičeve nagrade, ki so jo letos podeliли kolektivu Ekonomike srednje šole ob 10-letnici uspešnega delovanja.

Predsednik občine Ivo Cerče je izročil primariju dr. Dragu Plešivčniku in Jelki Polenku še odlikovanja, s katerima ju je odlikoval predsednik republike.

OBČINSKA NAGRADA — NE SAMO PRIZNANJE, TEMVEČ TUDI OBVEZA

V imenu delovne skupnosti Tovarne usnja Slovenj Gradec se je zahvalil za občinsko nagrado direktor Oto Sekavčnik. Med drugim je poudaril, da se kolektiv tovarne usnja dobro zaveda, da priznanje ne pomeni le spodbude za nadaljnje delo, pač pa pomeni hkrati nemajhno obvezo in zadolžitev za še uspešnejše izpolnjevanje nalog za nadaljnjo gospodarsko rast podjetja, kot za še uspešnejši družbeni in gospodarski razvoj Mislinjske doline.

»Prepričano smo,« je med drugim naglasil Oto Sekavčnik, »da bomo to z vsestranskim angažiranjem lastnih sredstev in možnosti, kakor v najširšem poslovno tehničnem povezovanju in sodelovanju z vsemi poslovнимi partnerji tudi dosegli. Ob podelitev tega visokega družbenega priznanja pa se hkrati tudi dobro zavzemamo, da dosegeni gospodarski rezultati v minulem obdobju

niso izključna zasluga delovnega kolektiva Tovarne usnja, pač pa so nedvomno odraz skupnih naporov vseh poslovnih partnerjev in vseh prijateljev tovarne.« Oto Sekavčnik se je ob tem še poklical toplo zahvalil TGO Gorenje Velenje in njenemu direktorju Ivanu Atelšku. Hkrati pa je opozoril na uspešnost in vsestransko koristnost zastavljenega dela in sodelovanja med Mislinjsko in Saleško dolino, za kar je dal osnovni koncept predsednik velenjske občine Nesti Zgank.

Oto Sekavčnik je obdaril in goste tudi obvestil, da so se samoupravni organi tovarne odločili, da bodo denarni del občinske nagrade (1.000 din) namenjeni partizanskemu taborniškemu odredu Severni kurir, organizaciji, ki vključuje največ mladih in ki sodi med najdelavnnejše ne samo v občini, pač pa na širšem območju.

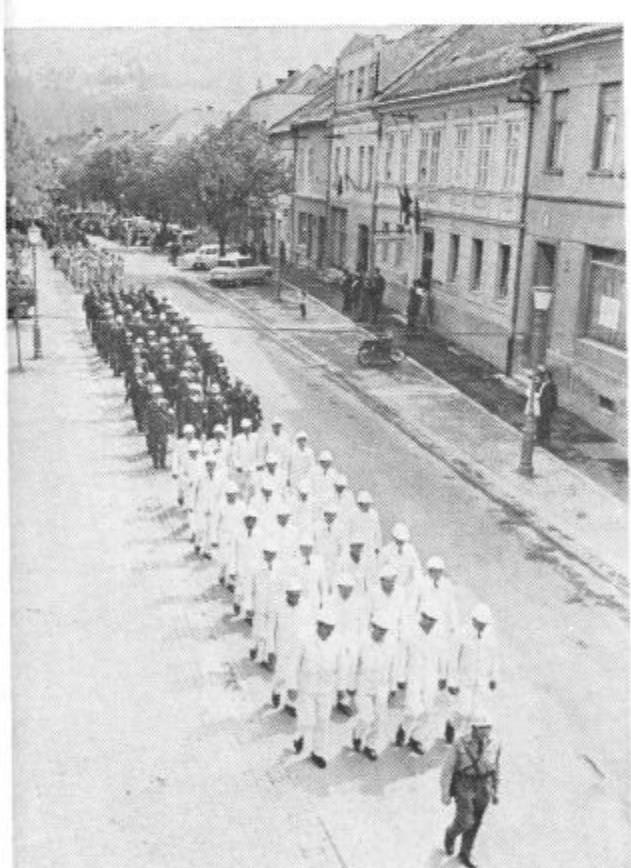
NA ZBOROVANJU NA LETALIŠČU GOVORIL GENERAL POLKOVNIK FRANC POGLAJEN — KRAJNJC

Po seji občinske skupščine je bila v Slovenj Gradcu parada, v kateri so sodelovale obmejne enote JLA, enote civilne zaščite, gasilci, taborniki, športniki in člani AMD in ZSAM.

Zatem pa je bila na letališču v Turiški vasi sklepna priditev ob letošnjem občinskem prazniku Mislinjske doline in ob 25-letnici osvoboditve. Zaključna svečanost je bila zdržana z vajami obmejnih enot JLA in enot teritorialne obrambe iz Slovenj Gradca. Ker je sovražnik zasedel letališče v Turiški vasi, je svet za narodno obrambo vpoklical pripadnike enot teritorialne obrambe. Ti so, skupaj z obmejnimi enotami JLA, prisili sovražnika k umiku.

Na velikem ljudskem zborovanju je imel slavnostni govor komandant ljubljanskega vojnega področja, general polkovnik Franc Poglajen — Kranjc. Med drugim je poudaril, da predstavlja že sam obstoj vojaških blokov potencialno nevarnost za mir v svetu in za varnost malih narodov. Ker ne bomo dopustili, da bi se kdor koli vmešaval v naš razvoj in da bi ogrožal našo varnost in neodvisnost, moramo vztrajno, odločno in učinkovito graditi koncept vseljudske obrambe in vseljudskega odporja. Krepljev obrambne sposobnosti naše domovine pa mora postati integralni del našega socialističnega razvoja.

Clanji dramske sekcije osnovne šole Slovenj Gradec so po slavnostnem govoru izvedli recital, na letališču pa je Muzej ljudske revolucije pripravil razstavo »Slepni boji maja 1945 na Koroškem«.

V sprevodu po Slovenj Gradcu so sodelovale tudi enote civilne zaščite

V velikem ljudskem zborovanju v Turiški vasi je govoril komandant ljubljanskega vojnega področja general polkovnik Franc Poglajen-Kranje

IVAN NAPOTNIK

SPOMIN NA VELIKEGA KIPARJA OB DESETLETNICI NJEGOVE SMRTI

Ivan Napotnik: Junaki

V nedeljo, 19. junija 1960. Smolnikar, ki je očeta pregovoril, da je malega Janezka dal v uk podobarju Ignaciju Oblaku v Celje, čeprav ga je namenil za naslednika domače kmetije. Ker malemu Janezu ta delavnica ni mogla nuditi tega kar si je želel, se je odpravil v Ljubljano na strokovno obrtno šolo, kjer ga je v kiparskem znanju poučeval profesor Alojz Repič.

Po končani obrtni šoli ga je profesor Celestin Mis s priporočilom poslal na Dunaj h kiparju Zeleznyju, kjer se je zaposlil kot pomočnik. Po enoletnem delu v mojstrski delavnici Franca Zeleznya se je priglasil za sprejemni izpit na dunajski akademiji. Kako ostra selekcija je bila takrat na akademiji je razvidno iz tega, da je izmed 84 kandidatov bilo sprejetih le 8 in med temi srečneži je bil tu-

di Ivan Napotnik. Na akademiji ga je štiri leta poučeval profesor Müller nato je kot nagrajeni absolvent vstopil v specialko profesorja Bitterlicha, od koder pa je kmalu prestopil v znamento delavnico slovenskega profesorja Edmundu von Hellmerju, pri katerem je leta 1915 končal triletni specialni študij. Mojster Hellmer je bil takrat najbolj znani kipar, tvorec spomenikov: osvoboditev Dunaja od Turkov dalje, Goetheja, Schillerja in Johana Strausa. V času študija na Dunaju je Napotnik sodeloval tudi v velikem dijaškem »strajku« in demonstracijah na Ringu, ki so jih leta 1912 organizirali študentje akademije. Takratni avstrijski prosvetni minister namreč ni hotel potrditi izvolitve slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika, ki ga je akademska senat že tretjič izbral za rektorja.

Kot na Dunaju, tako tudi v Ljubljani, je Napotnik živel zelo skromno. Nekoč mi je pripovedoval, da je za neko znano restavracijo kot študent izdelal poprsje skladatelja Richarda Wagnerja, za kar je imel nato eno leto brezplačno kosilo. Po končanem študiju na Dunaju je Ivana Napotnika povabil v Budimpešto madžarski kipar Horvay, pri katerem je delal leto in pol do vpoklica v vojsko. V Budimpešti je Napotnik izdelal samostojne figure za impozantni spomenik madžarskemu revolucionarju Kassutku, ki stoji pred madžarskim parlamentom.

Vojne grozote so tudi v Napotniku pustile boleč spomin. Na tirolski fronti mu je strel iz italijanske strojnice razdrobil levi gleženj. Ta huda rana mu je povzročala stalne tegobe, saj se ni nikoli popolnoma zacegel. Poleti leta 1918 je prišel v domače Zavodnje na bolniški dopust in tu dočakal konec I. svetovne vojne. Od tu je leta 1921 še enkrat krenil za leto dni v Budimpešto k Horvayu, nato pa se je dokončno vrnil na domačijo v Zavodnje, kjer je bival do okupacije, ko se je preselil v Šoštanj. V naselju, ki ga Šoštanjčani imenujejo »Tičnica« si je sredi zelenja in sadnega drevja kupil malo hišico, v

kateri je prebival do svoje smrti.

Tako v Zavodnjah, kjer je sorodnikom pomagal tudi pri kmečkih opravilih, kakor tudi v Šoštanju, je Napotnik izredno pridno kiparil. V mali leseni koči, ki je bila prvotno postavljena za kašte, so v letih pred drugo svetovno vojno nastala Napotnikova najboljša dela. Tu v Zavodnjah, daleč od šumnega sveta, so ga obiskovali obževalci njegovih intimnih lesnih plastik. V popolni tišini in prostovoljni samoti je ustvaril vrsto umetniških stvaritev iz lesa, ki nimajo tekmece v vsem jugoslovanskem kiparstvu. Pri svojem snovanju je uporabljal zlasti domači les, ki ima dve plasti, notranjo rdečkastorjavno in zunanjemu svetlo plast, ki jo je Napotnik edini znal spremno vkomponirati v svoje številne studiozne figure, putov, plesalk, mater in dečev ter zlasti še pri »Zavodenjskih Venerah«.

Kako zelo so cenili njegovo ustvarjalno umetniško tvornost tudi poklicni kolegi, je razvidno iz tega, da so ga že leta 1922 na I. kongresu upodabljajočih umetnikov Jugoslavije v Beogradu, poleg Riharda Jakopiča in Jožeta Plečnika, izvolili za člena Umetniškega sveta. Poleg Napotnika so v tem svetu zastopali kiparstvo še Ivan Meštrovič in Toma Rosandić.

Vendar pa je Napotnikovo življenjsko delo dobilo zaslzeno javno priznanje še po osvoboditvi. Ob njegovi 70-letnici je bila v bivšem sindikalnem domu v Šoštanju od 12. do 21. decembra leta 1958 odprta retrospektivna razstava Napotnikovih kiparskih stvaritev, ki je bila kasneje prenesena v Narodno Galerijo v Ljubljano. Leta 1950 je bil odlikovan z redom zasluga za narod II. stopnje, leta 1958 pa je na svoj 70. rojstni dan prejel iz rok takratnega predsednika občinskega ljudskega odbora Šoštanj Staneta Ravljena red dela I. stopnje, s katerim ga je odlikoval predsednik Josip Broz Tito. Občinski ljudski odbor Šoštanj ga je na svečani seji 12. 12. 1958 imenoval za svojega prvega časnega občanca.

Trajen spomenik so Šoštanjčani postavili Napotniku z ustanovitvijo Napotnikove galerije leta 1963, ki je v osmih letih svojega delovanja pripravila več uspehlih razstav in izbrala preko 100 umetniških del znanih slovenskih likovnih ustvarjalcev. Seme, ki ga je zasejal Ivan Napotnik je obrodilo bogate plodove.

TEMELJNA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST VELENJE komisija za štipendije

RAZPISUJE

10 štipendij za učence in štipendiste

Dohodek na člana družine prosilca ne sme presegati 600 dinarjev.

Štipendije se podeljujejo predvsem za študij na učnih zavodih, ki izobražujejo pedagoški kader za delo v vzgojno izobraževalnih zavodih, v skladu s pravilnikom o štipendijskih razmerjih.

Prošnja mora vsebovati:

- ime in priimek prosilca, datum in kraj rojstva;
 - točen naslov stalnega bivališča;
 - prikaz dosedanjega šolanja in doseženih učnih uspehov;
 - prikaz materialnega stanja družine prosilca.
- Prošnji za štipendijo je treba priložiti:
- potrdilo o šolanju, oziroma o vpisu;
 - prepis zadnjega šolskega spričevala, oziroma potrdilo o opravljenih izpitih;
 - potrdilo o poprečnem mesečnem dohodku v družini in potrdilo o prejemanju otroškega dodatka;
 - potrdilo o premoženskem stanju in število družinskih članov;
 - izjavo, da ne prejema drugod štipendije ali denarne pomoči;
 - priporočilo šole.

Prednost pri podelitvi štipendij imajo prosilci, ki imajo stalno bivališče na območju občine Velenje. Pri izenačenih pogojih imajo prednost pri podelitvi štipendij tisti prosilci, ki dosegajo boljši uspeh in so v slabšem materialnem položaju.

Štipendije za učence srednjih šol se podelijo s 1. septembrom 1970, za študente višjih in visokih šol pa s 1. oktobrom 1970, do konca študija v rednem roku (vključno z absolventskim stažem). Štipendije se podeljujejo mesečno vnaprej v razponu od 50 do 600 dinarjev.

Prošnje za štipendije naj prosilci vložijo najkasneje do 15. julija 1970 na naslov: Temeljna izobraževalna skupnost, Velenje.

Prepozno vloženih ali nepopolnih prošenj komisija ne bo sprejemala.

Komisija za štipendije

MIJA ALEKSIĆ V GORENJU

Mija Aleksić, naš dobr znanec z malih ekranov, je obiskal tovarno gospodinjske opreme. Tu so mu najprej razkazali tovarniške obrate, zatem pa je moral, kot ponavadi, pozirati pred filmsko kamero.

Bralci beograjske revije »Radio in televizija« so Mi-

ja Aleksića izbrali kot četrto najprikupnejši obraz malega ekranov. Pri nas v Velenju pa mu je nagrajena bralca Danica Maričić iz Petrovca izročila plaketo »Zlati jelen«, ki jo je prispevala tovarna gospodinjske opreme Gorenje. Mija Aleksić je priznanje dobil za vlogo Bogče v humoristični televizijski nadaljevanki Deset zapovedi.

Generalni direktor Gorenja Ivan Atelšek se je dalj časa pogovarjal z Mijom Aleksićem, mu čestital, v znak priznanja pa mu je izročil barvasti TV sprejemnik kot darilo Gorenja.

ZIDAR IN SLIKAR

Ob razstavi Jožeta Krambergerja v Napotnikovi galeriji

Morda nekoliko nenanavdno, vendar resnično. Jože Kramberger iz Dravograda je po poklicu zidar, v prostem času in predvsem po noči, pa snuje in ustvarja slike v svojem tesnem podstrešnem stanovanju.

Tokrat se je slikar Jože Kramberger prvič predstavil širši javnosti na sa-

mostojni razstavi v Napotnikovi galeriji. Na ogled je postavljal preko 40 olj in pastelov dokaj velikih formatov, kar je za amaterja kar nekam nenanavdno. Na otvoritvi se je zbral precejšnje število ljubiteljev likovne umetnosti iz Dravograda, Pliberka, Velenja, Celja in Soštanja. Kot zi-

darju, ki se je izučil pri gradbenem podjetju »Vograd«, mu je predstavnik tega podjetja tovariš Pratner izročil spominsko darilo — knjigo o naivnih umetnikih Jugoslavije. Pevski zbor cicibanov je pod vodstvom Erike Cverlinove zapel nekaj pesmi, slikarja in njegovo delo pa je občinstvu predstavil upravnik Napotnikove galerije.

Brez dvoma je samostojna razstava Jožeta Krambergerja pomenila veliko moralno priznanje za njegovo večletno neumorno slikarsko delovanje. Moralno priznanje pravim, saj slike zidarja Jožeta Krambergerja niso niti malo komercialnega značaja, ampak predvsem izpoved slikarja, ki slika z veliko ljubeznijo vse kar doživila okoli sebe. Ne bi mogel reči, kaj mu je najbolj pri srcu — slika koroškega kmeta in delavca pri delu, pa gospodinje in otroka, tu in tam tudi kakšna pokrajina ali šopek cvetja. Včasih se pozno zvečer vsede k mizi in napiše kakšno pesmico, ki pa jih nerad pokaže, ker še niso dobro izpeljane, kakor samokrično ugotavlja.

Ko sva se na otvoritvi razstave pogovarjala o tem in onem mi je nekako takole zaupal svojo življensko zgodbo: »Rodil sem se 21. aprila 1945. leta, torej ob koncu druge svetovne vojne vihre v vasici Voli-

Približno taka je bila izpoved komaj 25-letnega zidarja, ki se poleg težkega zidarskega poklica, pri katerem prebije v sezoni vedenja, udinja še umetniški muzi, ki ga vedno znova navdihuje, pa čeprav lahko slika edinole ponoči in ob nedeljah.

Srečno pot mladi slikar in še veliko uspeha v nadalnjem umetniškem snovanju!

Viktor Kojc

J. Kramberger: Materina sreča, olje

VELENJE
26., 27. in 28. junija
Evropa pleše '70

Osebe, ki se žele udeležiti natečaja, naj pošljajo ponudbo kolkovanu z 0,50 din občinskemu organu uprave za narodno obrambo.

Ponudbi je treba priložiti:

- potrjen prepis iz rojstne matične knjige;
- potrjen prepis spričevala o uspehu v VI. VII. in VIII. razredu osnovne šole.

Natečaj velja do 30. junija 1970. leta.

O rešitvi prošenj bo kandidate obvestila komisija za izbor učencev do 20. avgusta 1970.

Podrobnejša obvestila lahko dobite pri občinskem organu uprave za narodno obrambo ali pri Komandi vojaškega okrožja.

čina v Slovenjskih goricah. Starši so bili mali kmetje. V osnovno šolo sem hodil v Volčinu in ko mi je bilo komaj 12 let je umrla mati. Zapustil sem dom in služil pri okoliških kmetih.

Po končani osnovni šoli sem odšel kot sezonski delavec v Soštanji, kjer sem se kasneje izučil za zidarja.

Veliko domotožje in žalost za umrlo materjo mi je lahko potolažila le kakšna lepa beseda ali umetniška slika. Veselje do risanja sem imel že od malega in slikarstvo me je vedno bolj in bolj zanimalo.

Ko sem bil star 18 let sem začel slikati. Najbolj resno sem začel razmišljati o umetnosti pri vojakih v Tuzli. Tam so me k delu vzpodbjali tovariši in tako sem v Tuzli v ožjem krogu tudi prvič razstavil svoja dela. Ko sem se leta 1967 zaposlil pri gradbenem podjetju v Dravogradu sem ob prvi priliki obiskal umetnostni paviljon v Slovenski Gradcu in se predstavil prof. Pečku. Leta me je prijazno sprejel, ocenil moja dela in me začel usmerjati in seznanjati s slikarskimi tehnikami, za kar sem mu izredno hvaljen.

Približno taka je bila izpoved komaj 25-letnega zidarja, ki se poleg težkega zidarskega poklica, pri katerem prebije v sezoni vedenja, udinja še umetniški muzi, ki ga vedno znova navdihuje, pa čeprav lahko slika edinole ponoči in ob nedeljah.

Srečno pot mladi slikar in še veliko uspeha v nadalnjem umetniškem snovanju!

Viktor Kojc

Ivo Jamnikar znova direktor rudarskega šolskega centra

Sodobnejši pouk in nove šolske delavnice

Na nedavni seji sveta rudarskega šolskega centra Velenje so ponovno imenovali za direktorja Iva Jamnikarja, dipl. politologa, ki se je javil na razpis zaradi reelekcije. Poleg tega pa so na seji sveta določene razpravljalne o prespektivnem razvoju, zlasti o posodobljenju pouka in o razširjenosti šolskih elektro-kovinarskih delavnic.

Pri praktičnem pouku rudarske šole bodo najprej preuredili A program, v kovinarski in elektro šoli pa B in C program.

V šolskem centru pa se pojavlja že prostorna stiska, zato bodo v novem šolskem letu poučevali v dveh izmenah. Vendar bodo morali slej ko prej zgraditi novo šolsko poslopje.

Ceprav gradi rudarski šolski center nove elektro in kovinarske šolske delavnice, že sedaj načrtujejo, da jih bodo morali kmalu še razširiti. Ta dejavnost se je pri njih tako močno razmahnila, da terja modernizirane obrate. V novo halu, ki jo gradijo na industrijskem prostoru v Velenje, pa se bodo preselili še to jesen.

ve polnilnice in skladišča. Objekt bo kar velik, saj bo dolg 36, širok pa 14 metrov.

Prometno ogledalo hočemo

Mladinski aktiv je v režiji Tineta Steblovnika uprizoril veseloigrivo Ljubezen, ljubezen... ki je privabila mnogo gledalcev. Ljudje si želijo takih predstav, zato je tembolj nerazumljivo, da so pred časom starejši igralci, ki so vendar vloge že znali, naenkrat vse skušaj opustili. Ljudje so bili zelo nejedoljni, ko so videeli, da lahko kaprice nekoga onemogočijo tako želeno predstavo.

Gradnja polnilnice

Pred dnevi je trgovsko podjetje Vino iz Smartnega ob Paki pričelo z granjo no-

Z. KOTNIK

POSEBNO OBVESTILO VOZNIKOM MOTORNIH VOZIL

Po 14. členu pravilnika o vozniških dovoljenjih (Uradni list SFRJ št. 30/67) velja vozniško dovoljenje pet let od dneva, ko je bilo izданo oziroma ko mu je bila podaljšana veljavnost.

Veljavnost vozniškega dovoljenja podaljša na voznikovo prošnjo pristojni občinski upravni organ, ki ima voznika v evidenci.

Ce voznik ne prosi za podaljšanje veljavnosti vozniškega dovoljenja v enu letu od dneva, ko mu je izteklá veljavnost, se dovoljenje razveljavi in mora oseba, ki želi še nadalje voziti motorna vozila, ponovno opraviti ustrezen izpit.

Vozniki motornih vozil, prekontrolirajte svoja vozniška dovoljenja in v primeru, da je njihova veljavnost že potekla, nemudoma zaprosite za podaljšanje veljavnosti.

Voznik, ki je dopolnil 65 let starosti, dobi oz. se mu podajša vozniško dovoljenje za dobo dveh let.

Iz pisarne oddelka za občno upravo SO Velenje

V SREDIŠČU POZORNOSTI - SREDNJEROČNI NAČRT RAZVOJA

Skupna seja občinskih vodstev družbeno političnih organizacij Saleške doline

Prejšnji teden so se sestala na skupno sejo občinska vodstva družbeno političnih organizacij. Udeležba ni bila najboljša, o tem bi kazalo podrobnejše spregovoriti o samih občinskih vodstvih, razprava pa je stekla o metodah dela družbeno političnih organizacij, o nalogah v zvezi z izgradnjo objektov, ki jih bomo finančirali z denarjem, zbranim s krajnjim samoprispevkom in z združevanjem sredstev delovnih organizacij, ter o predvidevanjih za razvoj Saleške doline v razdobju 1971–1975.

V središču pozornosti so bile misli o izhodiščih za sestavo srednjeročnega programa razvoja občine Velenje v razdobju 1971 do 1975 in prva predvidevanja za razvoj, o čemer je podrobneje uvodoma spregovoril Avgust Jeriha.

LETA 1975 — NAD 5 MILIJARD DINARJEV CELOTNEGO DOHODKA

Srednjeročni načrt razvoja Saleške doline mora nakazati cilje, možnosti in ukrepe za nadaljnji družbeno-ekonomski razvoj velenjske občine, izhajati pa mora z usklajenih programov delovnih organizacij ter predstavljati skupni dogovor vseh samoupravnih dejavnikov gospodarskega in družbenega živjenja o razvoju občine v prihodnjem. Medsebojno usklajeni dolgoročni načrti razvoja delovnih organizacij in posameznih gospodarskih panog pa bodo morali podrobno in natančno določiti optimalne možnosti razvoja v prihodnjem.

Pri usmerjanju nadaljnega razvoja bodo morali v posameznih delovnih organizacijah izhajati iz splošne strategije in pogovorjev razvoja, osnovno vodilo pa bo moralno biti: izkoristiti organizacijske ob-

like za bolj rentabilno proizvodnjo in večjo ekspanzijo. Programi bodo morali biti odsev realnega stanja in pričakovanih možnosti v novih integracijskih oblikah, posebej še v merilu Slovenije. Pri programiranju pa bo treba vsekakor upoštevati tudi osnovne cilje družbeno-ekonomskih reform, to je zagotoviti hitrejši in optimalnejši družbeno-ekonomski razvoj v pogojih stabilnega gospodarstva, hitreje dvigovati življenjski standard, učinkoviteje se vključevati v mednarodno delitev dela ter tehnološki napredok iz sveta.

Ceprav vse delovne organizacije iz Saleške doline še nimajo izoblikovanih razvojnih načrtov, pa je izoblikovan prvi predlog programa razvoja občine Velenje v letih 1971–1975, ki upošteva verjetne razvojne smeri.

Gospodarska aktivnost naj bi naraščala po stopnji od 23 do 27% na leto, stopnja zaposlenosti 10,4 odstotka letno, produktivnost dela pa od 12 do 15% letno. Ob taki dinamiki bi gospodarstvo velenjske občine doseglo leta 1975 nad 5 milijard dinarjev celotnega dohodka (lani ga je 1,42 milijarde), število zaposlenih pa bi se povečalo od 11.359 v letu 1969 na 20.000 v letu 1975, oziroma za blizu 8.700 oseb. Do izraza bi morale čez pet let priti prednosti masovne proizvodnje, zato računajo s hitrejšim naraščanjem narodnega dohodka kot celotnega dohodka. Predvideno je, da bi 1975. leta dosegli od 76.000 do 87.000 din narodnega dohodka na zaposlenega (lani 39.000 din).

Občina Velenje naj bi imela čez pet let okrog 34.000 prebivalcev, oz. 6.700 več, kot zdaj. Narodni do-

hodek na prebivalca pa bi takrat znašal od 38.000 do 44.000 dinarjev oz. od 3.040 do 3.500 dolarjev.

POPREČNI OSEBNI DOHODEK — 2.170 DIN NA ZAPOSLENEGA

V zadnjem razdobju so dosegale posamezne delovne organizacije, pa tudi posamezne delovne organizacije, dokaj različno stopnjo razvoja in tudi različno višino osebodohodkov. Na to je vplivala tudi nejasna proizvodna usmeritev nekaterih delovnih organizacij in slabu medsebojno dogovaranje glede politike načrtev. Da bi se v prihodnje izognili preveliki fluktuaciji delovne sile, kot posledici razlik v načrtev, bo treba izoblikovati takšne programe razvoja delovnih organizacij, ki bodo zagotovili tudi primerno višino osebodohodkov. V prihodnje bi morali naraščati osebni dohodki letno za okrog 10,5% in doseči v letu 1975 višino 2.170 dinarjev na zaposlenega na mesec. Najvišji poprečni osebni dohodki na zaposlenega bili v energetiku (2.400 dinarjev), najnižji pa v gradbeništvu (1.700 dinarjev).

S predvideno stopnjo naraščanja gospodarske aktivnosti bi bila višina osebodohodkov uresničljiva, potrebni pa bodo za to vsekakor ustrezni poslovni rezultati gospodarskih organizacij in produktivnost dela.

Ob tem pa bo potrebno tudi sprotno uvajanje nove tehnologije in metod dela ter novih surovin. Za to bo treba povečevati sredstva ostanka dohodka za poslovne namene letno od 18 do 29% na zaposlenega.

POISKATI NOVE NOSILKE NADALJNJEGRADNJE RAZVOJA

Prevladujoč vpliv na gospodarski razvoj Saleške doline pa bo imela tudi v

prihodnje industrija z 88% udeležbo v celotnem dohodu, posebej še kovinsko predelovalna industrija, ki naj bi 1975. leta ustvarila okrog 63% celotnega dohodka v občini in zaposlovala 43% vse v gospodarstvu zaposlene delovne sile.

V dolgoročni usmeritvi Slovenije nima lignit več tako pomembne vloge. Z dograditvijo Termoelektrarne Šoštanj III bo dočlen glavni okvir, v okviru katerega se bo odvijala proizvodnja Rudnika lignita Velenje v naslednjih letih. Zategadej bo potrebljeno še tesnejše sodelovanje med proizvodnjo lignita in proizvodnjo električne energije ter širiti druge dejavnosti rudnika.

Ustreznost mesto v nadaljnem razvoju gospodarstva Saleške doline je treba zagotoviti šoštanjski industriji plastike Polypex, Kemična industrija, posebej industrija predelave umetnih mas, je opredeljena kot ena najbolj perspektivnih. Treba bo zato zagotoviti večjo usmeritev v izvoz in doseči dolgoročno sodelovanje s tujimi partnerji. V usnjarski industriji pa bo treba zagotoviti preusmeritev v ustrezen assortiment ob istočasnem razvijanju dodatnih dejavnosti, pri čemer bo tudi moralna še bolj priti do izraza kvaliteta in modnosti ustvarjanja.

Kovinska predelovalna industrija pa bo moralna razvijati nove dejavnosti, predvsem zato, da si zagotovi nemoten razvoj tudi v prihodnje.

Dosedanji ekonomsko-družbeni razvoj občine Velenje naj bi bil doslej v glavnem odvisen od dveh prevladujočih gospodarskih vej, energetike in kovinsko predelovalne industrije. Za doseglo hitrejšega razvoja v prihodnje pa bo treba postaviti močno dodatno industrijo kot nosilko nadaljnega razvoja. V še večji meri bo treba izkoristiti naravne vire, razvijati pa predvsem kemično in elektronsko industrijo ter industrijo gradbenega materiala.

PREDVIDEVANJA ZA RAZVOJ TERCIARNIH DEJAVNOSTI

V občini Velenje je bilo lani le še nekaj nad 10% kmečkega prebivalstva.

Osnovna naloga v kmetijstvu bo preprečiti nadaljnje razslojevanje ter zagotoviti ugodnejše pogoje za kmetijsko proizvodnjo in le-to kar najbolj pospeševati.

Znano je, da tako terciarne kot kvartarne dejavnosti zaostajo v Saleški dolini za doseženim razvojem na drugih področjih. Trgovina, gostinstvo, turizem in storitvena obrta so premalo razvite, zaradi česar bo treba urediti dodatne zmogljivosti. Po prvih predvidevanjih bo treba leta 1975 zgraditi najmanj 6.000 m² trgovskih prodajnih površin, 1.900 sedežev v gostinskim obratih, 360 ležišč ter v storitveni obrti na novo zaposlitvi okrog 600 delavcev. Za razvoj terciarnih dejavnosti so velike možnosti, saj lahko te dejavnosti intenzivno zapošljujejo novo delovno silo. Najpomembnejšo vlogo pri nadaljnjem razvoju bi lahko na tem področju odigrala trgovina. Računati pa je treba ob tem s kompleksno izgradnjo take trgovske mreže, ureditev prometa, servisov in športnih objektov.

DO 1975. LETA NAD 2.000 NOVIH STANOVAJ

Prebivalstvo občine Velenje se bo po sedanjih predvidevanjih do leta 1975 povečalo na okrog 34.000 prebivalcev, oziroma za okrog 7.000. Od 8.700 na novo zaposlenih do leta 1975 jih bo prebivalo v Velenju le okrog 3.200, drugi (približno 5.500) pa se bodo vozili na delo od drugod, predvsem iz občin Mozirje in Slovenj Gradec, kjer je odstotek zaposlenosti dokaj nizek.

Iz rednih virov ter iz dodatnih sredstev bi bilo treba v prihodnje zgraditi letno najmanj okrog 350 novih stanovanj, to je 2.100 stanovanj do leta 1975. Potrebe se kažejo nadaljnje po postaviti 2 novih osnovnih šol s po 18 oddelki ter 1 otroškega vrtca, ki bi sprejel 120 malčkov. Za negospodarske investicije bo treba zbrati okrog 400 milijonov dinarjev, od tega polovico mimo rednega zbiranja sredstev, to je z večjimi vlaganjem v sklade skupne porabe. Za družbeni standard bo torej treba nameniti na vsakega na novo zaposlenega 125.000 dinarjev.

POSEBNO POZORNOST KADRU IN IZOBRAŽEVANJU

Uvajanje nove tehnike in tehnologije bo v prihodnjih letih še precej bolj kot doslej odvisno od strokovno usposobljenega prebivalstva. V tej zvezi je izoblikovano osnovno načelo, da je treba zagotoviti mladini višjo raven splošne izobrazbe in zmanjšati usip, nadalje razširiti vse vrste vzgojnega varstva malčkov ter dati še večji poudarek dopolnilnemu izobraževanju. Doseči pa bo treba tudi visoko stopnjo vsklajenosti izobraževanja s potrebami gospodarstva. Za doseglo te usklajenosti pa bo treba zagotoviti predviden razvoj lastnega srednjega strokovnega šolstva.

Med pomembnimi cilji pa so tudi doseči višji nivo zdravstvene službe, rekreacije ter kulturne dejavnosti.

POISKATI TAKE OBLIKE DELA, DA BODO NALOGE OPRAVLJENE

Udeleženci skupne seje občinskih vodstev družbeno političnih organizacij so v razpravi predvsem poudarili, da bo treba poiskati take oblike in metode dela, da bodo postavljene naloge glede razvoja Saleške doline do leta 1975 tudi uresničljive. V razpravi so sodelovali Albin Amon, Avgust Vohar, Drago Tratnik, Drago Meh, Ivo Jannkar, Hubert Mavljak, Martin Primožič, dipl. inž. Ciril Mislej, Milan Sterban, Franjo Korun, Teodor Jelen in Filip Lesnjak. Ivo Jannkar je v razpravi med drugimi še posebej podčrtal nujnost spremembe oz. odprave stare družbene miselnosti in odnosov, saj je cilj vsem, doseči blagostanje delovnih ljudi v Saleški dolini. Tega blagostanja pa brez strokovno usposobljenega kadra ne bo, zato bo treba nameniti posebno pozornost kadrovski politiki in celotnemu sistemu izobraževanja.

Filip Lesnjak pa je predlagal, da naj bi bili skupni sestansi občinskih vodstev družbeno političnih organizacij Saleške doline stalna metoda dela družbeno političnih organizacij.

—rp—

BORUT KORUN

V ŠPANIJO, MAROKO IN ŠE DLJE...

Pogovor sva napeljevala v to smer, vendar nama ni uspelo. Ko je Howell nekaj začel govoriti o Francu, je Anita samo suho odvrnila »meni ni ničesar storil«. S tem je bila politična debata končana.

Najni znanki sta mneni, da moramo iti še na Plaza de Espana, zato smo pohiteli v podzemeljsko železnicu. Po vsem kar sem ta večer že videl, me je ta razočarala in dobil sem občutek, da Spanci negujejo samo tisto kar je nad zemljo in kar se vidi. Na Plaza de Espana je bilo znatno bolj mirno, kajti glavna atrakcija tega trga in

vsega mesta, veliki vodomet »La Fuente«, se še ni pričela. Na žalost sta se tudi Anita in njeni prijateljice poslovili, kajti mame so v Španiji zelo stroge, bolj kot pri nas. Tako sta nama vsaj zatrjevali, obljudili pa sta, da se drugi dan zopet dobimo.

Sedaj sva se počutila kar nekam bolj osamljena. Počasi sva krenila proti označenemu mestu, kjer naj bi bil vodomet. In res, naenkrat je pred nama šinilo v zrak desetine živobarvnih curkov, se na vrhu razpršilo in spet padalo nazaj. Curki vode so tvorili neko ob-

lico, ki pa se je že čez kako minuto spremenila. Poleg druge oblike je novi lik dobil tudi druge barve, še lepše in živopisnejše od prejšnjih. Tako so se spremajale barve in oblike ves večer in po zatrjevanju domaćinov se nikoli ne ponovita isti kombinaciji. Ne vem kako dolgo sva stala tam, sam bi ostal najraje do konca, a Howall, ki je bil seveda tipičen predstavnik svojega melegnega »kontinenta«, se je vsega kmalu naveličal in silil domov spat.

Tudi naslednji dan sva se posvetila ogledu mesta. Sprehajala sva

se po znani Barcelonski promenadi »Las Ramblas«, kjer v senci košatih dreves prodajajo cvetje, papige in druge ptice. Seveda, največ prostora zavzemajo spet kavarnice. Stopila sva še v pristanišče h Kolumbovemu spomeniku in si ogledala točen posnetek v naravnini velikosti njegove ladje »Santa Maria«, napravljenega prav tako iz lesa, ki je ves čas zasidran ob obali, kot da čaka na novega junaka. Sicer so pa tudi res morali biti takrat junaki, kajti danes bi se z njo nihče niti Jadrana ne predrnil prečkati, tako je majhna.

Tako je minilo določne in popoldne, proti večeru pa sva se vrnila na »Plaza de Cataluña«, kjer naj bi se srečala z najinima včerajšnjimi

ma znankama. Moja ura je kazala že deset minut zamude, zato sva pohitela, takrat pa sem se zagledal v velike kazalce nad neko urarno in se prijel za glavo. Ti so kazali, da je najina zamuda v resnici že trikrat večja. Vedel sem, da je sedaj vsaka naglica odveč in res, ni bilo pred veleblagovnico »El Corte Ingles« videti znanih obrazov. Nekoliko poparjeno sva se spogledala in počakala nekaj minut. Gledala sva na vse strani, toda zastonj. Svoji jezi sva hotela dati duška, zato sva sklenila iti v nočni lokal. Da bi združila prijetno z zanimivim, sva se odločila, da si izbereva takega s Španško narodno glasbo s kastanjetami, kitarami in ognjevitimi ciganskimi plesalkami. Ven-

dar nama ni bilo usojeno to vizijo spremeni v resnico. Tavala sva od bara do bara pa na flamenu in kitarami ni bilo ne duha ne slaha, dokler se nisva naveličala in jo mahnila domov. Noge so naju že pošteno bolele in tudi oči so se kar same zapiralne, ko sva se vzpenjala proti mladinskemu domu. Daleč pod nama so migotale tisočne lučke živahnega velemeta. Vzkliki, klici in sirene so zamirali v daljavi, okrog naju pa se je veter poigraval v vrhovih cipres. Na pragu mladinskega doma sva še nekolik postala, kajti to je bil najni zadnji večer v Barceloni, nato pa sva se s pogledi poslovila od mesta in šla iskat počitka.

(Se nadaljuje)

V Velenju cestno hitrostne dirke za državno prvenstvo

SPET BODO ZABRNELI MOTORJI

Velenčani smo bili tri leta zapovrstjo navajeni cestno hitrostnih dirk, zato smo bili kar nejevoljni, ker so tovrstna tekmovanja odpadla. Zdaj pa se domača avtomoto društvo odločilo in je prireditelj dirke za državno prvenstvo.

V Velenju bo cestno hitrostna dirka za prvenstvo Jugoslavije v nedeljo, 5. julija ob 15. uri. Dopoljan pa bo službeni trening.

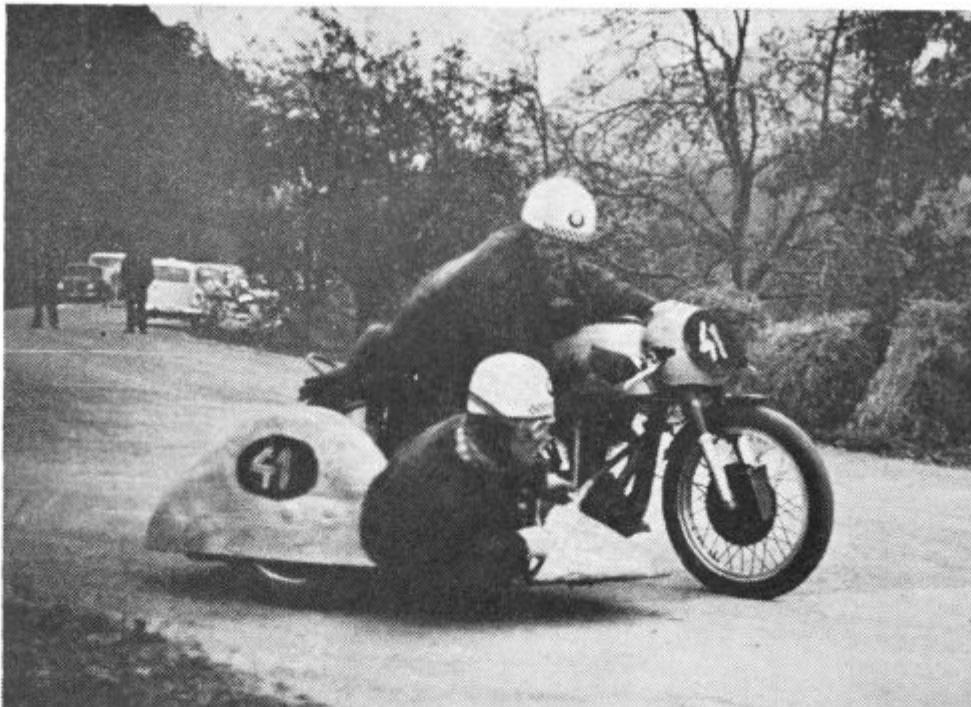
Kot je povedal direktor prireditve Ivo Fece bo v Velenju dirkal blizu 70 najboljših jugoslovanskih motoristov, ki se potegujejo za najboljše uvrstitev v državnem merilu. Zato bo tekmovanje izredno zanimivo.

Proga cestno hitrostne

dirke v Velenju je že dočlena. Start in cilj bosta pred Tržnico, tekmovalci pa bodo vozili po Kidričevo, Prešernovi, Celjski in Koroški cesti. Celotna dolžina proge je 2700 metrov, tekmovalci pa bodo vozili od 8 do 16 krogov. Najzanimivejša bo vsekakor dirka prikoličarjev do 1000 ccm, v kateri bo sodeloval tudi Velenčan Hubert Camlek.

Ker je tekmovanje v Velenju edina hitrostna dirka na Štajerskem, prireditelji pričakujejo, da si jo bo ogledalo blizu 50 tisoč ljudi.

Pokroviteljstvo nad cestno hitrostno dirko v Velenju sta prevzela tovarna gospodinjske opreme Goranje in Zlatorog Maribor.

Po velenjskih ulicah bodo 5. julija zabrneli motorji. Najboljši jugoslovanski motoristi bodo tekmovali na cestno-hitrostnih dirkah za državno prvenstvo. Posnetek je z zadnjih dirk, ki so bile v Velenju 1961. leta.

VELENJČANI PRED ZADNJO TEKMO

Prvenstvo v SCNL se bliža koncu. Velenčani igrajo zadnjo tekmo v nedeljo pred domaćim občinstvom s Pečo iz Crne na Koroškem. Smarcani pa so tekmovanje že zaključili. V zadnjem kolu bodo brez tekme dobili 2 točki proti Sevemu.

DOKLEŽOVJE : VELENJE

3 : 4 (1 : 3)

V predzadnjem kolu je mo-

što Velenja s težavo osvojilo obe točki. V prvem delu so vočili s 3 : 1, nato pa so domaćini izenačili in Majdak je dal zmagovali gol. Streici ostalih golov Majdak, Bizjak, in Zmazek.

BRANIK : SMARTNO

5 : 0 (4 : 0)

Zmagovalci prvenstva SCNL so bili premočan nasprotnik

Nogomet

Ostali rezultati 21. kola:

Peca : Osankarica 4 : 0 (1 : 0)
Steklar : Fužinar 4 : 2 (2 : 2)
Papirničar : Kovinar 0 : 3 (0 : 2)
Sever : Celulozar 0 : 3 (p. f.)

Rokomet

Z gostovanjem v Ljubljani, kjer so Soštanjčani igrali z drugouvrščeno ekipo Slovanom, so rokometari zaključili letošnje republiško prvenstvo. Novi prvak je postal ekipa Pirana, Soštanjčani pa so za-

vzeli osmo mesto med dvanajstimi najboljšimi. Tako bodo ljubitelji rokometa v Saleški dolini tudi v prihodnje lahko v Soštanju spremljali borbe najboljših slovenskih ekip.

Za Partizan Soštanj so

nastopili: Stefan Kac, Kokot, Pejovnik, Bubik, Hribenik, Kočevar, Požun, Hajsek, Klemenčič, Kemperle, Krumpačnik.

MALI Glas

RAZNO

• Odstopam gradbeno dokumentacijo in parcelo v Soštanju. Informacije pri Mirku Ferk, Cesta talcev 6, Soštanj.

Košarka

DVE ZMAGI ELEKTR

V nadaljevanju košarkarske lige so Soštanjčani zabeležili dve pomembni zmagi. V 8. kolu so igrali proti ljubljanski Iliriji in zmagali z rezultatom 62 : 58 (42 : 30). Največ košev sta dosegli Jerič 26 in Koren 13, ki sta trenutno najuspešnejša strelnca Elektre.

V 9. kolu pa so se Soštanjčani pomerili z moštvo Ježice. Tokrat so dosegli minimalno zmago 71 : 70 (28 : 34). Po vodstvu govor v prvem polčasu, so domaćini v drugem delu igre zaigrali mnogo bolje in po zaslugu odličnega Jeriča (27 košev) osvojili obe točki. Koše so dosegli še Koren 14, Lukman 10, Pekleka 6. Moštvo Elektre zavzema 4. mesto na lestvici slovenske lige.

POROKE

— Mihael KOTNIK, roj. 1941, mizar iz Letuša št. 61 in Daniela PIRECNIK, roj. 1947, ekonomski tehnik iz Soštanja, Koroška c. 29;

— Marijan CAFUTA, roj. 1948, rudar iz Podkraja pri Velenju št. 23 in Marta HRIBERŠEK, roj. 1951, delavka iz Podkraja pri Velenju 23;

— Jože MEH, roj. 1945, delavec iz Soštanja, Koroška 40 in Ivica CEHNAR, roj. 1950, delavka iz Velenja, Koroška c. 29;

— Marjan TAMSE, roj. 1949, student iz Brega pri Polzeli št. 26 in Anica GASPER, roj. 1952, delavka iz Velenja, Slanecova c. št. 25;

— Janez Jožef NAVODNIK, roj. 1943, inženir kemije iz Skrorna pri Soštanju št. 46 in Ivanka TEKAVEC, roj. 1945, zobotehnik iz Velenja, Copova c. št. 6;

SIMIRTI

— Ivan KOVAC, upokojenec iz Lokovice št. 92, star 82 let;

— Cecilia KUMER, gospodinja iz Soštanja, Metleč Št. 39, stará 61 let;

— Stanko HAJSEK, upokojenec iz Soštanja, Cankarjeva 19, star 61 let;

— Karl KOSTANJSEK, inv. upokojenec iz Soštanja, Metleč Št. 24, star 46 let;

— Franc NAPOTNIK, upokojenec iz Soštanja, Nova ul. 4, star 73 let;

V Paki je zaradi velike hitrosti zaneslo Antona Dobnika iz Velenja, Cankarjeva 1, s ceste in je zavozil po travniku mimo vrtne ograje ter z osebnim avtomobilom obstal v jarku. Nesreča se je pripetila 3. junija ob 15.30. Voznik ni bil poškodovan, hujše telesne poškodbe pa sta utrpela sopotnika Marija in Anton Kolar.

DELAVSKE ŠPORTNE IGRE

TUDI V ROKOMETU GORENJE

Na košarkarskem stadionu v Soštanju je nastopilo v okviru delavskih športnih iger šest moštov, ki so se pomerila med seboj v rokometu. Največ uspeha je ponovno imela ekipa Gorenje, ki je v finalnem srečanju premagala termoelektrarno Soštanj z 12 : 11 in RLV z rezultatom 17 : 9. Za najbolj požrtovano ekipo pa velja omeniti skupščino občine Velenje.

Rezultati predtekmovanja:

TGO : občinska skupščina 30 : 3 (12 : 11)
RSC : TES 9 : 12 (1 : 3)
RLV : Polypex 12 : 8 (6 : 3)

Finale

TGO : TES 12 : 11 (5 : 6)
RLV : TES 17 : 11 (11 : 3)
TGO : RLV 17 : 9 (7 : 5)

Točke za pokal						
1. TGO Gorenje Velenje	100	točk	2. Rudnik lignita Velenje	955		
2. Rudnik lignita Velenje	90		3. Termoelektrarna Soštanj	805		
3. Termoelektrarna Soštanj	85		4. Skupščina občine Velenje	780		
4. Skupščina občine Velenje	80		5. Tovarna usnja Soštanj	440		
5. Polypex Soštanj	70		6. Polypex Soštanj	300		
6. RSC Velenje	60		7. Prosvesta Velenje	300		
			8. Društvo telesnih invalidov Velenje	205		
			9. Gozdna uprava Velenje	200		
			10. »Vino« Smartno ob Paki	140		
			11. Projektivni biro Velenje	120		
1. TGO Gorenje Velenje	1000					

Komisija za Kajuhovo nagrado Skupščine občine Velenje po 7. členu odloka o Kajuhovi nagradi (Uradni vestnik Celje, št. 51/63-548) razpisuje.

NATEČAJ za Kajuhovo nagrado za leto 1970

I.

Kajuhovo nagrado je možno doseči za nesrečno, ustvarjalno, umetniško, strokovno in organizacijsko delo, ki ga posameznik, društvo ali sekcija opravlja in dosega rezultate, ki so drugim vzor.

Področje dejavnosti je kakršnokoli prostovoljno družbeno delo usmerjeno vzgoji in družbeni aktivizaciji.

II.

Kajuhovo nagrado more doseči posameznik, kakor tudi društvo ali sekcija, ki se z obsegom in kvaliteto dejavnosti odlikuje.

Izjemoma se za izredne in edinstvene stvaritve ter zasluge za dobrobit občine Velenje podeli Kajuhova nagrada tudi občanom drugih občin.

III.

Za leto 1970 bodo podeljene:

- 2 nagradi posameznikom
- 1 kolektivna nagrada društvu oziroma sekciji

Nagrade bodo podeljene na svečani seji Skupščine občine Velenje ob proslavi občinskega praznika.

IV.

Predloge kandidatov pošljemo občinska vodstva organizacij in društva Skupščini občine Velenje, Komisiji za Kajuhovo nagrado 1/9-1970.

Številka: 113-6/1970-2

Datum: 8/6-1970.

Predsednik
Komisije za Kajuhovo nagrado
Drago Tratnik I. r.

Razpisna komisija pri svetu delovne skupnosti upravnih organov Skupščine občine Velenje

RAZPISUJE

prosta delovna mesta:

- **davčni knjigovodja**
- **pripravnik**

Poleg pogojev iz 25. člena zakona o samoupravljanju delovnih ljudi v upravnih organih v SR Sloveniji mora kandidat za davčnega knjigovodjo imeti končano srednjo šolo, strokovni izpit in eno leto delovnih izkušenj, pripravnik pa končano srednjo ekonomsko šolo.

Poskusno delo za davčnega knjigovodja traja en mesec.

Kandidati naj k vlogi priložijo kratek življenski napis in dokazilo o šolski izobrazbi.

Rok prijave je 15 dni po objavi razpisa.

Razpisna komisija

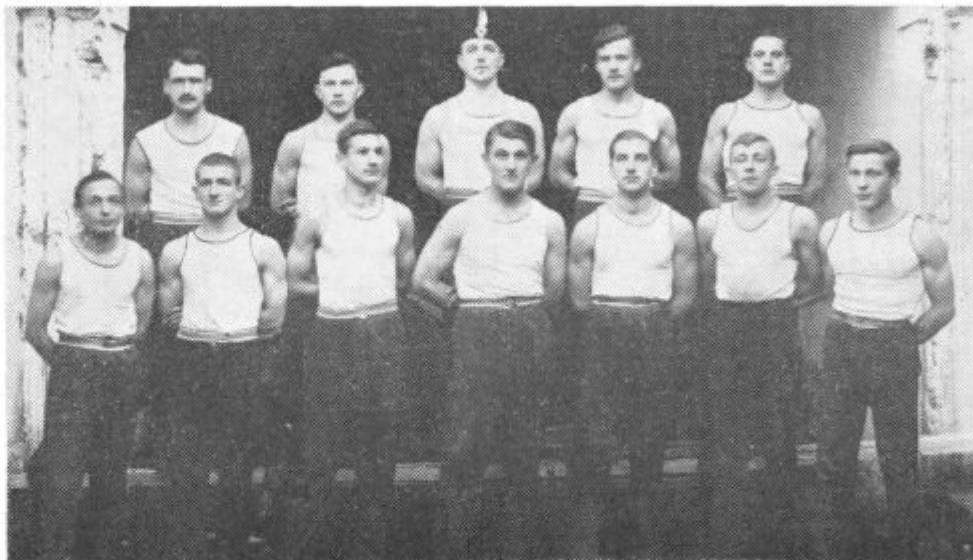
60 let telesnovzgojnega dela v Šoštanju

'Telesnovzgojno društvo Partizan Šoštanj praznuje letos redki jubilej — 60. obletnico telesnovzgojnega dela v Šoštanju.'

Priprave za ustanovitev Sokolskega društva so se pričele že leta 1907, ko so na pobudo Vinka Kolšeka, dr. Mayerja, Jakoba Volk in drugih, pripravili vse potrebno za ustanovni občni zbor. V tem času pa so že redno vadili člani in prijevali nastope v prostih vajah in metanju kamna z ramena.

Na ustanovnem občnem zboru je bil izvoljen za prvega starosta društva Vinko Kolšek, za načelnika pa Tone Majerhold.

Leta 1910 so ustanovili mladinski odsek, kjer so začeli svojo telesnovzgojno aktivnost kasnejši nosilci društvene dejavnosti, med njimi še danes aktivni član Miloš Volk.

Člani Sokola Šoštanj leta 1920 — v prednji vrsti: Miloš Volk, (†) Adolf Stor, (†) Ivan Srebotnik, (†) Franc Stor, (†) Albret Ahtik, (†) Tone Movh in (†) Jože Zlokarnik. In v zadnji vrsti (†) dr. Janko Serneec, Miloš Ulrich, (†) Tone Kurnik, Franc Novak in Tone Novak.

RUDNIK LIGNITA VELENJE

razpisuje

za šolsko leto 1970/71 prosta učna mesta:

- **4 za vodovodne in plinske instalaterje**
 - **4 za elektroinstalaterje**
 - **6 za instalaterje centralne kurjave**
 - **1 za finomehanika**
- Pogoji:
- uspešno končana osemletka,
 - zadovoljivo zdravstveno stanje.
- Kandidati za navedena učna mesta naj vložijo prijavo na kadrovsko socialni sektor rudnika lignita Velenje.
- Rok za prijavo je 6. julij 1970.

- **Obenem vabimo v našo delovno organizacijo več kvalificiranih vodovodnih instalaterjev.**

V letih pred prvo svetovno vojno je društvo uspešno delalo. Nastopili so v Mozirju, Zalcu, Celju in drugih sosednjih krajih. Leta 1912 so člani Sokola Šoštanj nastopili na vsesokolskem zletu v Pragi. V tem času so pričeli že razmišljati o gradnji Sokolskega doma. Med prvo svetovno vojno je dejavnost društva povsem zamrla, imovino pa je prevzelo nemško telesno društvo »Turnferein«. Tako po vojni je delo društva ponovno zaživelno. Glavni nosilci dejavnosti društva so bili Tone Kurnik, Miloš Volk, Franc Perovec, Franc Novak, Beno Fuks, Valči Volk-Bajt, Tone De Costa in drugi. Prijevali so nastope v raznih krajih. 1919. leta so nastopili na I. jugoslovanskem

zletu v Novem Sadu. Sodelovali so z vsemi oddelki na društvenih, župskih in zveznih tekmovanjih. 1925. leta je vrsta Sokola Šoštanj zavzela III. mesto na zletu v Beogradu.

Pričeli so z zbiranjem denarja za izgradnjo sokolskega doma, ki je bil leta 1924 dograjen.

Vse do druge svetovne vojne je društvo zelo uspešno delovalo. Udeležili so se vseh pomembnih sokolskih zletov, med drugim tudi X. jubilejnega zleta v Pragi leta 1938. Zadnjo manifestacijo je Sokol Šoštanj s svojim članstvom priredil demonstracijo 27. marca 1941. Z okupacijo Jugoslavije pa je društvo prenehalo s svojim delom.

Kmalu po osvoboditvi pa so osnovali fizkulturno društvo in v jeseni 1945 priredili množični nastop z več kot 500 nastopajočimi. Društvo so vodili Tone Dovšak (predsednik), načelniki Miloš Volk in Tončka Stopar. Leta 1954 so zgradili stadion na Sirokem. Delo društva se je tako vsebinsko spremenilo. Poleg televadbe so pričeli še z igranjem nogometu, košarko, odbojke za kar imata velike zasluge telesnovzgojna učitelja Milivoj Jarnovič in M. Holek.

Ze vrsto let pa je Šoštanjsko društvo Partizan pod vodstvom predsednika Rudija Bajca in se uvriša med najboljše, ne samo v občini temveč tudi v republiki.

25 let delavske godbe iz Šoštanja

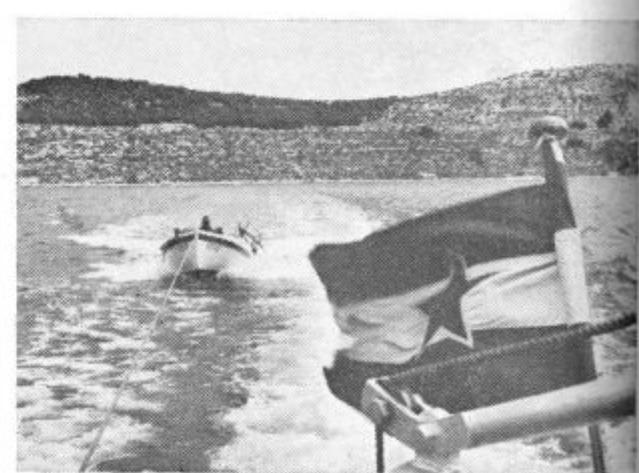
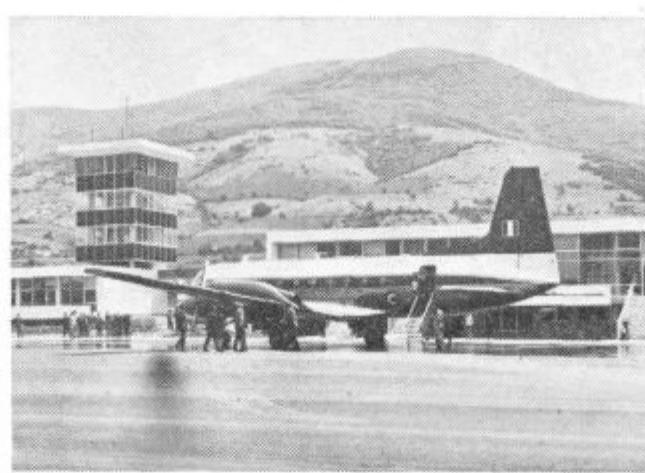
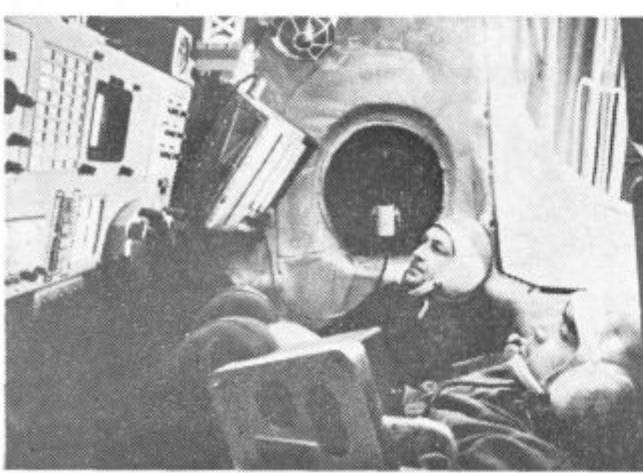
Proslavljanje bodo združili z velikim usnjarskim piknikom v Siroku

V Šoštanju se pripravljajo na praznovanje ob 45-letnici delavske godbe »Zarja«. Godba je v kraju v tem obdobju opravljala pomembno kulturno poslanstvo, zato vlada med njenimi simpatizerji izredno veliko zanimanje za proslavljanje jubileja.

V soboto, 27. junija bo ob 20. uri v domu Svobode slavnostni koncert delavske godbe Zarja. Tu bo tudi svečanost, na kateri bodo izročili Gallusove znake godbenikom, ki aktivno

sodelujejo 10, 15 in 20 let.

V nedeljo dopoldan pa se bodo zbrali v Šoštanju gostuječe godbe iz Idrije, Zagorja, Prebolda, Tržiča, Domžal, Trbovelj, Ljubljane na Koroškem, Slovenski Gradcu, Velenju in avstrijskega Strassa. Ob 10. uri bo po Šoštanjskih ulicah sprevod sodelujočih godb, zatem pa bo pred glasbeno šolo združen nastop. Popoldan ob 14. uri bo na stadionu Siroko revija pihalnih orkestrov, zatem pa usnjarski piknik.

»SOJUZ — 9« V VESOLJU — Sovjeti so 1. junija uspešno izstrelili v vesolje raketo z vesoljsko ladjo »Soyuz 9«, v kateri sta komandant Andrijan Nikolajev in inženir Vitalij Sevastjanov. Na sliki sta oba kozmonavti pri vežbanju. — LETALIŠCE V OHRIDU — Dvanajsti jugoslovanski aerodrom so odprli 8. junija v Ohridu. Letališče odgovarja vsem mednarodnim predpisom in bodo na njem lahko pristajali vsi avioni. — SEDMI KONTINENT — PRED IZGRADNJO — Na otoku Kakan v Kornatskem arhipelagu bodo zgradili letovišče za vse otroke sveta in ga imenovali »Sedmi kontinent«. Jugoslovanski odbor se bo obrnil na vse članice OZN, da sodelujejo pri izgradnji tega otroškega naselja. Na desni sliki je pogled z morja na otok Kakan.«